

Søndagen 1911-12

Balletten stod med denne Søndags Begravelse med Personale at
såra var i Besiddelse af Uroydam; Dystklok, Paa Spine
siden Comin Smith, Gudt Diderich, til ene Dajemor Jensen
og mange flere ene Damer af de ødele hende i det Proatton.
Tegner og i vi Borchersius. Paa Personale hende i det ene
Uhlenhoff, Ruth Jensen, Carl Kierke, og også Hans
Beck, og mij selv fællesne blev Dystklokken inden for Hans
personale. Begyndelsen var også et brygning for Balletten
og mange smukke skittekler blev skabt om de ene.
Om Fru Elena Dajemor Jensen skrev B.C. Blaauw
i Tidsskrift Teater folgende (Se Bely. 1. Side 8-1911-12.)
At det gælder mig umoderlig, at se disse ene
Damer være vedan Høje for Balletten var ganske over-
teilig. Da jeg jo havde min andet i æde Dystklok
Hans Beck havde med denne Søndags Begravelse
væsent Uhlenhoff til Balletinstuettes for at
lette ham tilskydet, men jeg havde i forvejen sagt til
Hans, han er jo en god lejlighed til at lejlighed den Park, jeg
siger: Gør en stor Skand af ham men gør det kampagtigt:
Thi' jeg er bange for at det gaa ham til Hamlet, men
Hans Beck siger jeg er her jo endnu og skal male ham
i lårhume, men jeg maa nu ikke nmaat tanke
paa en Stuefælge.

Den 31 døg' vid var Balletten første gang i Ederen der var
til Indstødt for Balletten paa et Nederlands fond i officiel

Pietret Slæ, tjent p. Danmark. Den 28 September havde
Uhlenhoff og Fru Elena anført de to Handaller i Pietret
Slæ, man var ret opnået for hoveden de to ene ude
løse disse nærliggende Dystklok. Uhlenhoff vinkede jo, i kraft
af sin Uroydam hende end Hans Beck, men Uhlenhoff vinkede
den Almoejde, og mindeste vinkede han hellere ikke saa godt.
Derned var Fru Elena, hedes hende smilende imod Uhlenhoff,
ganske farbløffende og hender smukke udtryksfæri
gjorde fastid at tæke de mange særkellige sindstemmerne
den Stakkels nærværende ene veninde gennemgaa, og hender
Væridensene var projekter af en Realisme der gav
et alt ubrygget, vilken jo, de jo, at hør hende
etet Studier fra en færdigte Kapitale, det var en
Kalle hør hæltas Star Rude, hør fik cyperen
glemmende Melodi. Bested Bøg skrev saa smukt.

I Pietret Slæ sam i efter kam frem paa godt by
Teater hende Fru Elena - - anførtet Pietret Parti.

Paa Fælledet var man ikke tilsløjely til at tro, at
den ene fælledesfælly Dansende ville kendes
moga Pietret sam stæn saa star Kvar til mi-
nisk Bone, tænka Enti vinkede da også ret
spinkelst - klogt overvejen Bred fra Blåker eller
Sag, kein Nederlandsitet. Men det blev hentydte,
det blev hentydte godt. Af den hvide Sejkegruppe uafsløret
i en præcise ekstatisk Kvinde der nem et fællesamt
Været jegkkes til Døde af sin Projektionspræg, og det var.

üdmødet, saa intenst, thi fagten fensens fæltes at
legemliggør denne ting, lade Præster blive dem offent.

Det var nu også godt, sam Marckanens Brug, over en
gen en Sammenfat, men det var enkelt af fængslende, —
en samme Sørg, en legende Præst og Ungdom, som
blev plads til Fonden, og sam brøk i en Vorligheds Sørg.
Det var en stift, sam fagten fængten var der.

Man fængt et andet Experiment i det man lod
Gute Dittmars udgås Akterpræst Baller under thi Præst og
Præstes Uprædigelse. Nu fældes hændelighed ej sig mig vel at
det ikke viser fælde heldigst har hændes opsigtsvare
var stik i mod Ballens Næste, den konceptuelle del
af Ballen fælt hændelighed vinkeligt, men hændelighed
saa svaret i sin Dans sam thi bliv, og mindest hændelighed
hændelighed komme paa højre ved thi Præst og Præst,
men Hættekken havde hændelighed med sig den næste hændelighed.
Nu var jeg i 1900 uferdig hvad Børte Bieg skrev.

Moskei et Anfaed af Gelegenheims havde "Hans Beck
i Aften fægt" Akterpræst, hvem igen paa det kystpræst.
Ihr er ikke Balletten god est akterpræst i denne Sørgav.
Den eneste Nyhed — er ikke blivet opført. H. Chr.
Christians Hættekningsten er blevet sam Hans
Valmues nids fort omstanderhæft, der hænt til
hændelighedens Verden og dog en snad 1
April. Præstens Scene er blæst, Repriremus,
og i Aften kom Akterpræst altsoa frem igem.

Efter at have skævt temmelig skrægt om Balletten mangler paa
fænomenet af hændelighedens sam B.P. men
mihedens Balletten Damer, skriver han om fik Dittura,
at hændes konceptuelle Hættekken var god, men at hændes scene
ske fænomenet mangler Personlighed. Men jeg ikke set
hændelighed til at modtage en Mandes Hættekken, hellerefænomenet
hændelighed at træde frem med en soeden Kunstreinik
fænomenet at man marker, at der — mist i Balletten
fænomenet — bliver stille om hændelighed.

Det hændelighed jeg altid sagt at hændelighed den Alvor
i Akterpræst og sin Kunst sam es jæntek nidsundig og
sam fagten fensens i 1900 høj God var i Beriselen af.

Børte Bieg har skrevet lidt til min Ballets Kunstreinik
fænomenet, men ikke desto mindre kom den frem i denne
fænomenet, men ikke iiden adskiltlig fænomenet af
Kunstnertaten. Den 31 Octobre samhældt jeg Personer, og faste
Ballettfænomenet op for dem, det lod til at intenst dem alle
dog tilskydes jeg til Præst, og den 12 December havde jeg
samles Præst paa første Aft af Balletten. Nu introduserede
den fænkendinger knæret af Præstens blev indstillet og fæst
den 15 Januar genoptages Præstens. Denne Kunstreinik
bliver der mellem Hans Beck, Sekretærpræst Carl Hansen,
Kamponerilien H. Chr., jeg og jeg fægt myself om Balletten
naunly am Slætkogen. Hans Beck og Kunk Kamponerilien
var af den mening at det viser sig vedlig for Balletten
men jeg tog den slætte med et fagven for med

med hysret og fæden hysret tog ham stylo dødt til Fæden
og hele fædet og døde hysret ved det Unde der var
fæder. Carl Schenck opfød demod menter og en efterfølgende
Scener, hvor Døden styler ud, ottens ut følge ham
men stades af Gerdos der stodes hende med mod sin
Dæk, men også følge Gerdos tilfænges, der, højst af
Mariis blås badet bort til Denmark Melodrama i Det høje
mænner Saugum Sæther Samen far sonen etter
at helle, men man også ser Synder blamme med
et lypende blau, og endelig Plettningen hvor Henrik
vender tilbage fra at sig fulde over blænkens mod
paa Mariis Genford i Danen, han er nu paa Væren,
det Rand og en sig omviser af alle sine Blænkene
med Gerdos i Spuden ham en Vampyr danser.
paa ham til døde til Fædene af Fædens Fædens
Dance macabre. Det menter vi var mere udkomps
fulgt, men hvor om altid var tilhast gaa vi
efter af sluttende Balletten som Hans Beck og Eggens
menter var det ej tydelig. Denne Butelning havde til
følge at fæn tegner som skæres døde med
før Bachenius paa Gerdos føded sig at spille Ballen
og skue i den Andedrinj følgende Brev til mig. ^{dæmmer H. H. H.}
(Se Bilag 2.) ^{Tegn} med din før tegner Ret i hender
Begyldede over mig, Ballen var nistelysk skæret med
hender for gje, men mit Samme med Balltrommer
Hans Beck, var vi enige om at se slav man

hende en Kæmpehoved som din Bachenius, kunde man
trodi act at helle hender Naturre, ikke persona til Ballen,
ikke farlig jo hende, hvilket din tegner jo ikke
kunde fastholde, hender kunne om at endelig en pane
i faint og sam ogsaa Ballettmaletten gav hende stedheds
i hende af en musikalsk Grebber ikke lade sig
gøre, jeg kan desfor godt faste hende et noer henn
noe ydelygen erfaren af Plettningssagen, Denne
blev stigende til no Ballen ingen intet, han have
for hende, og jeg var meget tydelig over den Butelning
jeg hende højet, men etter at ambassadoren mig
sædes jeg ikke, der skulde saa noet sig henvende
en 20 nye Damekostumer, og det varde jeg enigen
Høde om at Direktionen hæda gaa med det. Det viden var
desfor moatte jeg se at vises det staun af mod tyk i den
din tegner gaa godt det hold sig jo.

Efter denne Maandens Kæde gengivet, jeg altid hvorens
jeg var nu kommet sovndat at jeg skulle indestude
den store Figurinundens i Zeden akt. Her hænde jeg
tildeles de to ene Sal-danser, Uhlenhoff og Ritter
Salopatin, men det var de to Kæde ikke færdig med
Partien forat de var ulempet, min mente at to
Kæde imellem at sæde mig i Farlynden, men jeg led
dem ikke at det moatte de velde om jeg hender ikke ved
mørket under dem. Jeg laade min Dommen om
at træde den ene Carl Munko Salopatin som Figurin

Bachen
ni viste
blau
opfød

(49)

g hertai gij lieg mes Sandnes at Liegeunen enon wantt
med den amfarondig Carl Skjersdams Partis fortapply
g med os dempartiet var kommet paa en Haand enkde
det myet bedre. Nårem gett nei sein Gang i mi
var mer soe riist at vi skulle pro Scenen. Daerop
Peters hande maect nyle etamorheds Decorationen
116 Akts fehlelyt med Udrift til Hæret i Bogquinden
var udmarket. Detekt Decoration, Bøjekravnen
med hærfaladis og med der helle Høje var myet
smukt. Balletten tog sig ud i din Dommeren, i vo
vi endeligt komme soe riist at vi stod ved Generaal
præm klappeade set som det skulde. Du var
naerlig i Danne gij ventede mij, myet af det var
Liegeunen enon i 2 akts der, el son biogear Propt
a afar alle i sin glemme Kængspirk Glasidur
den fek of alle de Mærikende spredte moest
nuke paa Fællesheim. Og noa Føgtæren, han føjerne
sijn de flygtende Dyr, det var en arjina & det gij
havde foact at vode Balletens Dame Costumer
ram ungy Kindi med Gute Dittlerom som den hvide
Kind, det var med et lu ungy spanderig gij paa Generaalpa
men vented paa hvordan den næste blåne mættges
af de mange der sunnede Pioner. Dommen var, at
taa gijnak nej udmarkat kampaneret, i gij
havai paa den glæder at den paa Præm tog
myet Bifad tabbede nuon den fætterlyt Udgivelse

(50)

den fek partij af Gute Dittlerom der var i Besidder
af en glemme Ballen, i som udfoelt Partiet gænde
partielig. Det helle udfoelt Personat de kampenude
Domme med stor Dygtighed. Den meniske del af
Balletten, der stillede stor færdings var 1900 udmarket
Hans Bechs Føjer. Dommen var udfoelt med en
dommehed Højt den plads ham udmarket fin Elma
var sid, netting som den ludsgren fehlelyt,
fin Borkehus træs Ballens Hærelin 100 hende fjernt
vandt en stor Sejr hæder i menisk Kængspirk Han
seender fin Wallum hande skabt en Karakteristisk
figur i s of Fætterkinder, og dom Færen, i fin Beck
hæder foact ud af dem minder Ballen med mon hende
færdige. Sam Tænke Hans 1900 gij at ud en god Mark
de i Vatryk det sandt sine frem at nække Rækkende
for den næste tår. Endelig opnadt Aftenen for Kæmmen
du var Said, den Balpus, i var ikke austrakt bæring med
enoc gij færes 13 far hædig. Færen Balletten ejføles at
gænge Symmetrisk, i Advalent Pathetik, du ikke var ejfølt
hiden 1893. han havde den ungy Paris Kæmmel overkjapt
omis Peulsen bælgem Ballen og var denne overkjapt
det han havde en udmarket Domme, i spillet Ballen
med myet Klimai, i det helle blev det manlige
Stykk opnadt jeder, i gij myet Bifad. Balletten
havt Kunne ja var det alvorlig godes en vis sykkel i det
min Domme ob udmarkat der var Føgtæren

der jo var antaet føk en leinende Uddeler, som
med Fremmer tog et andet Befærd op. daen var
Ziguerndans fjordes myn hylle. Etter Balletten
var Befærd meget uerly, men nu kom Næst
spillet, hvor vides nu de jæuhelle Bøde sig om
denne Faerstning. Her er et Uddig af et jæuhelle
Sundeeere. (Se Bilag 3.)

Man kan ikke sig at alt var en libertines Lucas men
en Ting smalte der dog anmettes, det var min
Danne som entemtlig blev vest. Jeg havde aldrig
noget mindre hæftet for Pausen, jeg var altid godt ud fra, at
med min egen Dæglighed ikke han havde sig, jo 100 blæse varer
med Kælderen. Vand gik alt dog ud over tekstforsætene
men Van Carl Pausen, des var en arveny Nosrableg han
føk, og Campionen ihjeggen blev den hellere
tjet gaa med Glaabankker. Balletten gik til Gang
i Resten af Saenen og 2 Dørge i den norte Pausen og
100 skineyder den for blitandig, og med den var
Balletmesteren Værlommede. — Balletten var ikke kommet
frem uden at jeg havde jæuhelle, Tænkelyder at minde
miat i Norden skrev Carl Pausen ofte at have
overvært en af disse følgende Bør til mig (Bilag 4.)
Noo dette Bør satte jeg mig i Tænkemælle med Campionen
ihjeggen idet jeg skrev følgende Bør til ham (Bilag 5.)
Han var ganske enig med mig og den andres Farstning
var ikke gjort. Naturligvis var jeg meget far

mange Interviews fra de jæuhelle Blode. Øjoo Uge
blæst Marken indledt et ejer lidt om Balletten, i
min Uddeler til Faerstningen blev også Campionen
ihjeggen næmt, da han var Thontas ved Holmens
Kirkel faldt over ganske naturlig at man kom til
at tanka paa Declinationen i Spilletten & Kælderen, ej
som Manden erket for det dygtig Astleye han har loftet
i Balletten, ej sig at han er sond Balletzin-flairer.
det gule Tænkemæller stinks, ejer ottikken Duvelsja
Bæltens Flairer, men eller blir ihjeggen antaget gaa
den samme kæde Mode. — Hvorfor givende ihjeggen,
der i Farstner bemerket var en meget far, typisk
Hær, lidet elastisk, i et voldsomt Hæren der var
sig Marley i følgende Bør til mig. (Bilag 6.)

At have paa denne Skrivens følge mig ikke end
men net var jæuhelle Sammenkomst for ej ham
være et en kæd estbygde; Ting nem dels smette
men endda, ej for noar, men ofte tredes i
Report til Tænkemæller, Pausen og Publikum.

Det var jo ikke lutter uliehøjre, Børnejig medt, her er
et jo min gamle Den, Salstukkemann, Legnegod, Gaard
ej en Van Denne til Rydebygai ud Vise, han skæn
(Bilag 7.)

Efter ikke at have været opst i siden Saenen 1907-08
genoptoges Balletten, Et Faldergn, tidet i det game Uddig af
Decorations, det var mevand efter de store hæle at

spies min gamle Kalle som Træller Dianek, Balletten dengang sammen med Hages Dachmanns "Klosterlænge" og Hauge Müller's "Dugor Den i Barvegaard" blev temmelig indgående kritiseret. Om høje Müller, Dugor Den i Barvegaard, der var af gennemført opmærksomhed ved den første Gang 1878 som Operen "Tone," skrev Amelieen at "pumford kom et spændende lejlighed af en god Skuespiller, i hvem Skuespillet var mon sig ved dens Danske som krystalliserede sig i Almoechten, et musikalsk Føn af Konge ligesom det var af Falckens ven. Klostrelængens hørste sang, Müller havde skuet en forluring af Skuespilleren ved en lidt mørkelse Hafjelius' sang af Joh. Petersen som Klostren Peder Strandgaard. Klostrelængens B.R. skrev at "Hages Dachmanns" Aldrig blev godt matchet, det synes jeg dog at være en dyrlig Boe" stund. thi selv nu har ikke givet hans Rockethorn synes mig at Renuece, Det var en gang "H. Dreyhaa" sådnu og flere andre af demne skuespillerne ikke at nævne almindelige Nøgne. Om Balletten skrev H. Faermann Daenica den voldsomme trækkede vidste, Et Falckensongen var givende for Publikum, men også fældes end eller.

Hvi har et recenteratation Styrel. Naturligvis skal man ikke give sig til udeholdelig at lære Baumannsere am. Men en nersam H. A. kendt jo nok hvor stort det er at det alfar balletmødre i denne prægtigste mælumiske Fantasienes Anordnungen. Baumannsere selv viser det altid i mere dyb hærdet Begejstringen optreden

i sluttende Ballettfjælter ender i Høj mellem de Ungejærske. Men minder den arktisk skibstur have hentet inspiration til sin "Højfælt" i Benderbaells og Skovgaardens "Fjeldfælt" = Legninger. Skilte lignes da - der er en Høj har en rigtig og Vægtskabslæne i Træli. Og i Høj-fæltens udgang munder Fantasi i Ørtogets end i en almindelig Prærie-Markskabde. Vi har overalt set fastindep. Ballet sattidt at et farvelordet her ikke bliver miskendt. Hovedsællene udgårer mit samme tilgang af H. Beck som han har en af sine mest glædelige Ballet (mørke færdi hen trykku af Valdemar Price-Minot.) til Falckens Bachemus, thi signer i Falcksensene valgte Spinsvands Fastindep en Preis af den rigtig Ballet Prægningen. Anmedeun faste Arke om de sluttende Ballettfjælter maa jeg tilbagevende. thi hører H. A. for det skudt høje sang, Skjødt gaa, men han ikke hører udgårs Damepartiet som Baumannsere har komponeret det, til det hører op til Porti færdes appetit Ballettfjælter.

Hvor Højfæltens Herluminez synes han han dæmmer Porti, hør mange du Fantasi, det har altid vores æst naturlig. Det er det rigtig fantastiske fulm i denne Boe Amt. Og nu er det jo ganske mæssigt med den mørke Hovedsællene men ganske særpræget Rollen som Tærker Mogen, da to Træller Dianek, Dianek og Hollandsen Min, men det var jo noget vi efterhånden var blevet vant til. — Spiller Hjelmiff skuer, ofte at han kæmper

de to første Stykker, om Balletten. Tidet før.

Vien am "H. Drif," dvs. den gode gamle Ballett af Falckengen. Unav at oppe det Stagen, at denne i Udkigsheden til Téteh og han ind som en flot N. 1. i dette Dramatisk "Hammerio" Katalib?

His Bauernmusei, Hans Beck og Damrene....
her hører alle Programmet næste fælles.)

En enestående Samling af "Kunst og Danse" med beider kinematografens og sender Farben vundet med betegnelsen "Møde i Danmark." Den viser med et øje, hvordan den danske Ballett nu værke består —

I ny Tidsskrift genoptoges Balletten Pantomime den 2. sidste Gang 1906-07. Den var ingen særlig farandur i Balletterstænget men sommed den enige Carl Skovs Pantomime varembejlig Parti som han med sin lang rønglaa Plsiekhed kom godt fra. Og havde en god Parti som Malene Hypolyti, der i 2 Aar danser soloportret i Rococo-tidens. Og denne Ballettmesterskab har ikke altid givet den fremste Dansk og altid mest med samme Parti som Amagot, Danner Hansecke jeg nævnen med den Børchenister, vi fandt paa frem prædigt Smootch den 2. gang at Amagoden i vor Udførelse blev en lækker og en stor modig Bifald. Tænke om jeg 3 gang med den gennem Ballettmesterskab der stakk mig valgamt og jeg fældte mig næsten hjerneskæ

i Kullen. Men den Sankt Nikolasturferen kom da ejen Nyheden frem af Balletten, vi denne i de gamle udgivelser Balletten på Scenen færd, det var ikke nogen spændende Hans Beck var ikke helt tænkt med Stilleren som Ballettmester i det hele tog var det en Skandale som han var båret. Sam Solodancer havde han 3000 kr., som Ballettmester 1000 kr. og som han 600 kr., det er utan helig at en Mand som Hans Beck der har været en stor Dygtighed, har det den danske Ballett paa et smukt Sted som den virkelig store, skal være misbrugt med en sejning. Og det var dog dogenhånden gik hen do også med til Bøffen, blot and han ikke måtte bytte Stiller, men til Bud den 1. og 2. i den dag, han (Budet) havde nemlig 1200 kr. i Dag, blod Bøffen sagde til den Anmodning malde Hvidulin ikke nogt om, men det var mit vore en vel henvist Situation for højte Porter —

Om Operaen kan jeg fælle mig i Wuthus, den havde ikke en Nyhed, nemlig Miss Butterfly af Puccini.

Den var ganske udmærket set i scene af Julius Lehman de jyskiske Interiører var sat op med en farve, og M. H. der langt fra at virke sammenhængende forested med mindst af Stelfeldt. Operaen blev hårdt kritiseret og dogeford. Operaen blev hårdt kritiseret og dogeford. En Geisha der blev bedrget og en engelsk hofmann med hvem han var et Baer, blev i sin Utrude. Ugeværel spillet saa fint og næst nemlig Haller færdede.

Niels Hansen som Pjotrouten sang svært godt, var blant
en del flere i sin besøgelse. Fikk vedrørende tildekkene
den aktuelle med trippelthick hands jo sein Ungdom
og med sin prøvige Stemme vandt ikke en stor Pris.
Operaen gjorde mye hyggelig oppfølging i Sæsonen 22/23.
for udmærket Klar. Den 2. November fikk den unge
Larsen Fair Nielsen Leijens til at synge Pjotrouten
Parti, han havde redt sine Lejigheder rett ut han
var en Brigadier for Operaen og i dette Parti gav
han etter klarsalget sitt meirhalvlege Faudrag.

Den første Januar fikk man den 3. Butterfly at han
og det var trippelthick, hel hennes Skrikken gav
juærmorhet til Palen som han spilte med et
smukkeste Uttrykk både i sin Glode og Leg.

Noa my endstikket oppfølger Wagner. Den flyvende
Kallander, den var ikke oppført siden Niels Juul Si-
mannen sang Tegnepartiet. Nu var det Allett Hæleg
der skulle have sinne sinne etter ham, og det gjorde han
i fjerdste stund, alle Blodene var enig om at han
baude dramatisk og særlig engasjert sangt sin
Tegnepartiet, jo endog baugte sig selv i blålyset
skuev blandt andre.

Og et endnu: Siden etter Niels Juul Siemann
løftede han festet ut. Om Festet ikke før han
gjort det: fra når of maa den Toy Vare og satte
Pris paa denne Kjølige Landsg. Far eders tjen-

Bokam fra os. De derved, der er ubemerkjelig og
har fastens god Stemmer og her lederes.

Den sidste my Indstilling var Vider prøvjuks Opera
Aida. Det er en markantlig Styren du som Klar har
skinnet over den Opera, den er alltid kommet frem
i Stettingers Sæsoner og har ikke vært oppført et
gammel for Antal Gange, det trof si nemlig alltid at
man ikke kom frem avsluttet kort efter hverau-
g.no kunde man ikke jo de extra Månedene
paa de noo van angesatt der. Det samme var
Fjelledele i denne Sæson, den blev oppført den
28 April og gikk ikke bæn d' Gang. Et siste dette
mye Styret er hos den meidiske et
Pai Henninge Keldnesker for 2 Offisielle Stage
en gammel Meningskost, En Opera som den var
alltid god i Stettingers Sæsoner har den oppført
nude bygde Huset ti niste Plock.

Denne Opera er alltid godt prøvjuks over Sæsonen
lignedels denne Gang. Fikk Klar og trippelthick
har jo prøvjuks sam Amorens og Aida. og
sam Keldnesker var alltid Hæleg ligeum Gang.
menne i sin Stemmes Kraft, ligesom han da
matisk hadde noet ganske lidomhet.

Jam Kaldanes sang Niels Hansen ganske godt
men manne det italienske Sangen som ikke
til i dette høytliggende Parti. Operaen gjorde

selvægej; lykke, men trist at den hørn hændes
opførsel i tempo. Nu står hørn tilleg et næste
Gasterjegens.

Noc sin Küntrupps gennem Europa og Amerika varde
den husende Stalundet Signora Signora Maria Salia.
til Helsingør, hender fælt Optoden gaaet af
Teater fandt sted den 17. September samme bairnen.

Signora Salia ønskede ikke selv at sige sig fra Küntrupps
i denne Røde, da det var hende hændt at denne Røde
ekk pladte hender. Det blev dog også noget af en Skuffelse,
skur Klecene, hørn hørte vistigt Partiet med de godt hand
to gader Attilius: "Kakettur, og Præcierindens Hellighed
men ligg Det vinket ret udvendig og i fælt ikke mang
des denne bairnen, som var hvidt ud - ligg til at gaa
paa Baarnegrøsbaerne - både hørn og Espit, ligg
som man saaude det nærlig küntrupps Temperament
i det samtidig færdig. Først ønskede Røden gennem
ende over den oldnordiske Udtynne, Hørn hørte
uden som ganske üdelægger. Sammanført hørde
den enig Røgen Dain Nielson, foregået en Det Na
variot, en heedi ofte nærlig ent dramatisk, det
siger meget near man tolke tilleg paa Røderes ud
gennemlig Skuespilkenet i denne Røde. H. Høly
kan, fælt Gang Tæsseren, skædte sig udmarket
for Partiet. - Hender Optoden var samme stund i Bohus
hørte fik Signoren fæld Oppejning of mælt det ej hukka her

zupperlig Sang hørte hørn var i Besidæn af. H. Niels
Hansen den hørte sin Detekt i denne Øpna, hørte ej int
mægt Fremheds af hørn omhukken hører uafværdet ej
i al sin Skinket. Max Müller hørde under H. Niels
Førsel over Partiet sam tilføjen, men Partiet var kom
kunnej højt. Hans Balle sam Parten hørde en
H. Sjøhaem omvægt, han var ej et meget stedhart
i præntaely. Temperament. Noc en af Signorens forlængte
Høgelmærin Røng et andet tempo end det han sang i
men H. Sjøhaem protesterede i godes Høgelmærin
opmærksam paa at han sang rigtig, efter Atletnamen
og hørade at det maaet ved Høgelmærin den
ikke hørtes det rigtig, Simplici. Den 24. September sang
Maria Salia Fæsa. Hørn hørte alle Rølene yuu Beterjens
og hørn nækkede bedre i denne Røde end i Bairnen. Bohus
10. at erstatte H. Niels hørde Detekt indfænktes den
nærlig Signer H. Zarwitski han hørde med hørn
endstidet Partiet paa italiensk, han sang Partiet godt
men mangleden den Nyminn sam Schayrias Høle for
læren. Sam Berwaldsøn hørde Niels Hansen alt en
af sin stor Aften. Begge Gasterne fik deres tradition
uelle Fremboldene Signora Salia end, da
Hender ridsli Gasterne var Martse i Dolen. H. skur
Aunæsæn blæder følgende

Signora Maria Salia sang og spillede i Afters Haandpostet i
Dolen sam hørn har sanget og spillet over de 400 Gang.

Vinkingen proo des d'antre Publikeun van ster op Absolut
Dm. Farce er en beïndingsvuldig dramatik. Prosta-
tion, da er Martha - den mislukte, ülykkelij kinder-
en füldmoden, füsstid geniale Præstation. Sam
et Pjöldmæni of sjældent Vorde en til de mindst
Treck fift og jaet optrukkes Skikkelse stor-dramatik
set - denne Maria Salias sidst Triumf i glædning
i Beïndingen -

7. Den var partuulig, men vi maa ikke glemme
vare syne, den Frederikas i Farce og den Ulrich i Dalem
men Officier of den to Baller her før sig var godt
optrukkes Præstationer. D. H. Niels stor; var sig hende
bare Modion aarntget Sebastianos Baller, , han fortener
ster Anhængende for den nærmestes Mode han vistalt
de flejg, et visor proo. Sam Mållundens son Ingrin
Nielsen, skæddi sig godt pro den lille Baller.

Bankeeth som Hyden Keder med roarentj Appel
og hættedr sin stor Del af Besættes. Hættedr von
Sjønnor Salias Garterpus tilende, men rigtig Rafo
det d'antre, Publikeun havde hem ikke foaet. -

Det næste Garterpus janat Etz. Mai Alands, det
var atter ih faaee der gjorde sit Indt, proo aer
pif Leader denne Son i den Baller man eph. Tidlig
havde set og hædt ham i, nemlig "Hollandæun.
Men see stam altid prægtig ud men hem dramati-
ske fremstilling vor ikke hem vi var vandt til at se

den ralij mystisk Saimen), han gjorde Hollandæun for
Bullet of sig med alger ralij. Gesten, der, syntes det
mi, ikke maaede til Ballens Karakter. En, godt
ude han i sin gamle Glæsallen, Den Ee, Beslæun
Tørkæne of Farce.

Sæsonen bælunder maa Hagen Drachmanns Baunycomedie
Du var engang - du var indstændt prægt. Interessas knyttede
sig til Præmien, Præmien der nu var aarntget af Johann
Hansen; til Engleby Hansen. Farat sig det stoks var Johann
Hansens Declamation Langt fo 100 smekkt som Fænus
for fx dramaer, han Brælkystalen i det akt, of med en
aardan Pathos, "Højideliges of den ægyptiske Stemmer
præstende. Ærkeben, som laterne var den Knop, Myrdy;
wt. han saa, han saa ærmedret ud, so synes
sig at have Kortlein som Fænus mangler, det skal
nu, han Kortlein var far antget i Renuene berakto.

Fik Engleby Hansen 100 mydelig ud som Fænus, men
kanæd ikke komme til Kæmpen nu, men maa vi
Ungdom kom hem allejnes godt fo det. Hagen Hoffmann
der havde spillet Harps. Hjælpt nogle enkelte, Gay træges
mangler Olof Paulsen, Lene, Thimian. Hamideen
gjorde sam altid stas lykke, gik 23 Gang i Palæet af
Paraden. Den 23 December var 25 quædgen for den fæst
Oppærtue. Hydys ikke nydelig Vanduerne "Nj," gek
opr i ny Instidæun, men Det Engleby den hvor aarntget
Sophie faarnoade ikke at taek de fæstteji Betænker;

i det hie die Nij^a der hengt dene Ralle klarrik
nuem hukker ikt far marsh Ast viden fui Odo Niels
renue fui Emma. Memmen, riast fui Anna Blach
de fauted at nuianen dell leetydning futter, Nij.
Flik Zengely see nydelij g'ied tot men det was ikt
nak. Sam Hammes var Johanna Paetens god o
toj Duypperei far Kleint, han van lieley, münch
g'ronc een Fang udmorke. Deenod var Hofman
van Kuijckx Gamstuid blatter far set, foedt
gantje us af Hammars. Her meindes man g'antje beden
fham. Den du stod bedit van Olof Paetens van Klakke
hink sam maaer Publiekin niet. "Nij g'ek 15 Jeng
i Sarenen. Den nacht my Inditsering var Gustavus
herkij Hamedes." Den kon famuer. Nij var fui Blach
der houde overtoet Tommels Ralle ofte fui Henning
hun var gantje udmorke og soja de rasse Regulat
ker mes den medscali Intelligenz, my van jca Johanna
Paetens van Brussel Leidig, Paul Reimert van den
Moestypel, Rose van Patmenten. Ahuset Hauw sam
g'brueken fui fan den flasche fader. Endelij spiede
ik Zengely haren nydelij van Datten &c.
off de same Rallehaender geno. man en Gloder
Olof Paetens fastoppely Grathen fuis heo, star o
sam hau Leijen den uueneste fukens Blas over Montzau
en bevaacende Chameur sam sehr Guifordia ikt
hem stea far. Den kon famue g'ek 16 Jeng i Sarenen.

Haller, Hamdes tean de finane ellu hem tomen diukt na opfat
rian 1889-90. hava attis noot verhely of fijne en Skeupieen
te den fentod of spullen Ballen, den er manc den ha brakket
helen pro den. Nu redet wi ts of Teatet i Johanna
Paetens hou feindes den ijtij te al kreece dene Ralle
han van uitrys kenink o, handt iedelyt dene letterij
Peson met 100 mons, Frieder, Peefend 100 del marten
macte betrofli sam et Blaen Nümmer, men han
spielder mes et o hem g'elukke frank skilf van ij
udmorket sic. I hau t'edysen g'it tracy Paul Reimert
sam hau l'gines Pier, han spien aankig pro sin
lijues Ben by sijde goo bedde Moeder al afsluit sin letterij
Pew. Den eny Skeupieen Ahuset Hauw joelij g'orcesgt
bemerket sam Saer-harden Ast, monskeinde niet
i Retning of en Hemelkamme i hem. De aang' Ralle
var spielder of de same Hofla. Taend finace g'ek 10
Jong en Pechen. - Sammen mes det oppolets
Hely Hekkes der 100 handt hukker nydelij. Den
tumely langtucke Vacaciones felts en ged Udsuccie
of Johanna Paetens van Hammars naueken houde
arrest after sin foden. Paul Reimert, flik Zengely
var nydelij sam teekyanet. endelij b'vlieden
Olof van Duyge Blas, den var teektal ender
starkere op end teektal Hely Hekkes opnoeden
nun 100 Oppairt den 20 april.

Den 4e effai hava Teatet den reide my Inditsering was

Haller. Den 8e juli was sta Interven genoeg man Montjuïc fortsglyp Hugos, en de ande Medieuskeas stod goedstandig i Stykke, men van Paul Reumont god ham tjenens hofliche huwgom Hofmann ikke kunde noede sig med døg som hukker og hukker heren & gies. — Ludvig Halligs fædestad munderes ved Oppisjon af Tyske pro Rijet med far Mellemaats Huich Joseph Haydn Obmenklopen Hadfeld, gels man denne Hasan udenem.

Tyske pro Rijet gik, i Williams Blochs Recreatie, festlig over Panem Døf Partiens Tyske var juvem etacme blæst bædere, men lange ottendz i 180 Aht, nem Øgvognen i Baronens Len, var en komisk Narration af høj Rang. Øraso & Hofmann som lokale Skamper var en gyldig Tyske pro en Smukkarsort paa den sid, men synes ej han Barandemur har til sien givende til det icke egentlig, det var lidt for karakteristisk Margenbrok. Med tanjelse genoeg man Mr Montjuïc elegante Baron Niles. Nu var fær Rijet Neindam som Niles kør spiede Ballen som et naboest krogtig Bandspuentemur. Det var et Marguer et ejer Curt Lohse til Akersess Råmou, han manglede ganske de gæredre Lekarwesen, som denne Rabe fallommer, men Tyske pro Rijet moud Publi, hem og jek 8te Gang i Baronen. Af nu Skuepje opgistes 5, der af de 3 originab danske. Det første var Falck M. gruunen, "Hvor sam elken sin Fader,

Tyskje i 3 Akter. Det blev etdemarket spillet af Montjuïc som Rosdorff Tüllerion. Etch Reument som en gammel faktor af ham San Paul Reument som en ung facinat i Jokum Pauhon Rosdorffs Svend Demarkallene var i gode hanen hos Fri Legio Neindam som Amalia Tüllerion. — Ich Hawling var Edith, det endeholdende Stykke samlede etdemarket "Kun til 20 Fæstilleren. Den næste danske Styket var Kaj Rader. "Grev Bande, han klein" Skuepje i 3 Akter.

Førfætten Svend hepled hæder Stykket for et Salstags Tanke drama, det var dystet i maits, men blev etdemarket spillet af Neindam som Gør Andersen Bande mørkert som Salstaj o af Montjuïc som Etelmen Gør Steen.

Stykket opnoder 11 Opfæller. Den interessante etghed var Henry Nathanson, denfar Mærene. Hud set grundig hinske til jødisk familie i stykkets handling ganske færdig. Skues. Det dydede sig em at patriciaens Familiesforhal i den høienske Familie. Dette højely sammenhold tæss med at bydes ned den yngste Datter frie Syn pro hinet, det nævntes i et hin fallours ej ret en en Dr. Farben Kleenig hui Foxen o gammel hæren & den yngre Dr. han højt en Montjuïc, som gammel hæren ikke har lemmet ikke godt mitan sværtiges han den en, Kleenig i sit hæm for nem hæn sejet; ikke at gæde for vær, han givs endgya, sommen med sin Kærest Mads ned en sted, nam Glæswood Kleenig endbyder

Vi har en elegant Hjem, der er digtet Brüelups modjyst med mere sammen med hens, men d. Salen kommer om Violen og de tilkommende Børn. Daab som Ettersoden lærer at se i en kisten klokken ved det gamle Sted frem og gammel henn udgiver at den indeholder Daler og Kniget fra Ettersoden, men da denne henn af sin Datter erfører at hun har gjort et Skrig at lade sig bærligvis i den tilkommende Børn døde. Da gamle henn har set jorden han sådannet Ettersodens Hjem, men Nathanson lader sit Stykke end med et Håndværk. Den ene Kugning der først fys i Faradene har fastslået Ettersodens Hæderoffer men som selv er af en lidens Natur, overvejer sig sin, læser gamle henn selv bogge hens Hænd i Ettersod.

Udmærket isensat af den Nathanson selv sit det en enestaaende Udfaldelse af alle de Medicinhense. Først gummistof af Mængdes som gamle henn, der var en fasttand over denne gamle Død i Blæse, Gang, Hældning, Koandlungselen og Stemmesæren og som han nævnes antænd i det tygelydige gamle Hjem ved han som gudes ud af det virkelig død. Siger Niemand som her hænder dokumenter hvilken hyperlydiske ulempre hæder fast til at spille aldealler. Af Udmærktørst ved Johanna Værelsen som Pionnen Farvel, Farvel, Fest, Hæder henføden stædt var glimmede og han i stortset Smakken var af stor hænder Virknings. Vi Niemand var udmærket

som den anden som der snælt tæckte sine Falster over Hjem med. Som dattern udgjæli datteren Baller med tæckes af En Bloch En udmærket Prestation har også Paris Regiment Prokurator Meyer han virker i denne Baller at være vandomme og til en glimrende Hækler Skuespiller. Sam Ettersod Klemeij na Hs Gundaff. Stifried og jaenom har hem tægnetig Replika højedes na Hs Rose sam enig Klemeij paa den Blode.

Stykket gæde hæder hylke og gennader i denne Faran 19 Opfældes. Den første gummide Stykket var den enigste Skuespiller Forfater Melchior Lengyel Vaeret af den enig Skuespiller Hsao Taifun. Borghenius. Skuespilleren havde jo alt muligt hylke i Berlin, Paris og andre Hovedstæder i Europa, nu var det anden noget højere Stykkets Handling er i Hæderen fasttæt følgende. En døds Døgenen har sloet sig ned i Paris, London og Helene, der er ald sterende Mand. De Nikols Tøkesamo, har en Døgave af hæder for den japanske Regering og østjapans pligt opfyldende, men so kommer Leipzigen. (Støtten) i en betryndende Kneindes Stykkene, han lader sig besøge af hende, men so hænder odelagt eksplose at hæder har ham til at komme den japanske Kyon Hækler op i ham, og et højt Døgave mellem dem hvilket han sin Elskerinde. Desuden gælder den en Retning, men først nu har hem fast at han kan fås fra sin virkelig Døgave posten en af de ene Døgenerne til Stykket af hæder det er Nikols Tøkesamo i Retten angivet i den den Skuespiller faste de ene Døgenerne er først Retten bo, hvilket siddes at den virkelig alligevel bliver

den som skyldig, men det var rigt at hem Atleyes er blant færdig, og at Tokeramo af Lanyet og Lidenskeen, han fastsatte hem Hjelte 100 kan dør. Hans Broder Japanene vender sig fra hem sigs da. Det var godt han døde, han var dog ikke mere en øl dace. Den var mange udmarkede Scener i Stykket nuun, lig den Scen hvor Japanerne er hjemme i deres Hæren, og efter de europæiske Koen, i jeres dem deres Kiminam i de puntz der smed lave Madrasser som de anbringer i en Hærbuds, her anbringer de dem i neden deres Thie og samtaar med hinanden, man tanker sig, paa deres Modernmeal. Udfælden af Stykket var gennemgående god ih Kinsangs som Dr Nekole Tokeramo, Hængere ham den gamle dengangens Tegyesset Kobayashi. Sam de te Præmtekatter Helen Harache og Pierre Meunier var fakt Engelsk Baron og fakt Godkin Hailey meget flink men menighed alligevel modenhet til et uafgående Rørelse. Stykket blev enges Lucas det gis hund George og aldrig mere. —

En lederhertug Béguinot var den anden Oppføreren af William Shakespears Engelsk Falstaff børn. De Montgommerys visor satte dette modig Atleye, der var sat set ind paa et jor de hæderne Opteir 100 hævningssoldat som mulig, med Kongen to Dicciatianer i Hærbuds var den han et skabel Wram pum paa boxen sid. Den var et veldigt Kampanje der medvirket et par Hærværs Hærværker, men De Montgommery var en feethus der fastid at anvende deres mange Hærværker paa en glemme

opsettet

Hæde. Forfattum Svend Lange skrev en Fremstættelse på ejender. Det hys loaten havde benyttet de Hærværkerne nem Drømmet gør act, paa alleuvante Øer. Stykket var sat op med en uisærklig Prægt og glæde og med en lig, 100 uisærklig Hævedeere af historisk Hæretid. Det var før en Gang Stykket en uisærklig Nydelse at færdiges ig i de højder af mang færdig Hærbuds, der i start og maat var som de Skudde røn, og at betragte de sig, smart flink lende og klæd, smart prættes af stort Dekorationer, der i hul Corkehedt hængende fantes i Miljøet. Noادرæld komme at instruktoren med venne Hæld havde fastoat at meste Lecherhimmelenes Øre: de dvinde Øyer, Starmens Tæder, Færdens grønne Øer, rhab — som talke mensenes Bewegelse: Læs Baljen deres Fremstættelser, der lidenskablig Roser — Kan det sigs at fastilingen i øre Hærværs var i den smukkeste Orden. — ~~Han Stykket forde jo også Stykket~~ kørte. Hvor du var of stas Tuknig, var klarset paa Fuldmæssig paa Capitalien, alt var i et metalig innen set at det løb mig godt ned ad Ryggen hængt paa 100 det og det var lidt liden Fremstættelse tro sig at jeg 100 Stykket færdi Hærdet mindst en 10-12 Gang det opførlis 17 Gang Af liges stas Tuknig var Antauan Tær paa tæn Romaneum der i Da Montgommerys Hærbuds var et Mælestykke i Talekunst og han var hem fremstættet fortentlig, de mesteg Tækemasser der anspændet lyttet

te haer teile o' iureit fagts de faulkeij. Afsonit i haer
vare was ikk van dat van en fletch stateter, die was 100
goet indstriuende al huer ijar o' de 200 minuten byscom
spellet en selverstandig Ralle. Det u o'oo stadtprinsket
istygkt. Sam telen laren van Johanna Paulien jantje fan
trichly Ralleen i sij selv en jo gansche leie men hem inga
neder ned en 100 ganimme sterke, skrypskoect, jantje
men med en Haldenij der ingrennde. Efter Montgou van
Johanna Paulien laren den intuonsterke tegens. Det ande
Ralle blie men elle meniden goot spicet. Det van i det
helle en faulkeij van dat hyl teater havae des oor o.

Den 11 Naumen officie Reen unten, Duyt far 300 g, doctio
neene van ston far alle de Rallehunde vang far d'f Pauken huu
gründkamiks klattewijp jo byfum van bluet kleurick.

Dyscijnenre Dickeks Ophalum sam van anast sem
Bibliothekas ne' teater havae edzijnt en liele Boeg, harsat
, Det Kengely, Swarts Duyt, den gan en daerigt auer dat hyl
teater amette Persande fan alle 3 Hausslaven, bybas van
"haer, Ockeler Persande sent helle poseren 1911-12 Repertoir
m.m. Ternem goer man heiten auer de Skrypellen
Skrypellenre, dan teater noode de over kammer man
mocht wi den Keinkar al Suariiden var bedst experimenter
ganske niet, var allende al Sam Paulien goet hark en harsde
Toet arrangement met Dogmentteater, wren telleg, stodan
Stor o' Skrypellen; des bedste stor, i juud oblyds
krasp!, soe man devenre heiten auer Skryppellenre

i jennem startde mocht goo ist Rango Koffie. tin Anna
Oftsch van jo nu en sta' Kastnerina, ligewom Tahuo Niendam
o' digio Niendam mocht regnes far al sto i faute
Plan, sea van den fchi Astdal Zeyntley, Gadius Hauley
o' Ingely hassen, den eyserentwre Uldammen; o' nem
medeentidj anast fur Augstol Blod. Salat y fur kennij
o' Emma Thasson var vanhely at goo ecstetet, men
Vnu man Skrypellenrepectant i jennem far de to sideli
Soren, mants far denne Soren ne' man se haer
utype totan Vekke der er trichtes goo fchi Hauley,
In allen hassen, man kan ikk fachjende dem talent
o' man moe leiden dem far de mocht, dygoen de haer
mochte pootop dem i denne Soren o' Betsjynen,
of den Ungdom var det mesta of haed de ledfoeli
olytij opint, men dat van Syns far de eindj Soren, de
bleu marten mierhuij ned' al menje faulkeij Ralle
i mochte pootop dem. Ogo Dickeks Montgou van
meget stacht faryonat, Duyt jo ikk o' Skryp
eiden han hande en boende Ralle i det. Duyt ogo
Duyt am os han van hiet, do hen spille gamen
Lever i Inden far Meneedus, skren Blaude, al of in
faulydende var det han piacti Ralle, det van o'
o'go anstrengende haed al vaartje sein Duyt
nam Duytai, sec spille stol anstrengende Ralle
Alen, datis hars at den o'go Duytai naek foete al
temmey midloftij Privatlein sam auen i holec

var temmelig grænende for ham stillej sam Deckblad
i sam stod lig paa Grandion til Skindal d. jene
Damer ved Teatret var endblænde i det.
Men disse mindre heldige offskur vil jeg høre at
støjs over i ikke nærmere komme end paa det
griseke Etter —

Danner ikke kæm et nærmere at fortællende Salodana
Harald Schaff efter mange dage Ophold paa Berthys Land
ogge Anstædt og gik ned Døden. den 8 Januar 1912
i sit 76 Aar.

Den 15 Maj modt. det danske fælles Budskalet om
Frøys Frederik den 8.nes Død i Hambyg.
Det lykkes opført den Facstælling den 16-17 Maj
og paa Thayens Besættelsesdag den 24 Maj —

I følg. Bibliotikar Van Neuhalem blev P. bested
Balletten Personale af fælende Danner i København (Se Billed 8.)
Af Interesse i mit privats hør m. nærmere at min
Datter den stod holdt sin Dame vedlig, gennem min
gamle Ven Impresario Falmer Hansen blev angett til
Oscar Teatret i Stockholms sam Dansmæster paa hvilken
skulde medvirke i Dreyfuss i de fasthæng, endog as
Dame. Men gørde mygen hylle den oppo,лик en
udmarket Klæde, hvilken var meget afhæng af
hvilke Personale, paa hender Nændo, stillest. Køn
personale udhæng hender Rockbladet varrelle med
Blamster, Danner højfly gøg en sag til hunden

Av. Dette arrangement varede et Par Møneder, da
men kom lykken van den fasthæng en Pacifica alle den
mønster rindet med Operas Carmen, hvor Hanatszajwina
Fru Dagny Gaemant, Senor Langen Hart Bee sang Carmen
i Den Hær, det var op. folket Høsten der anførte den
Operasonge Kly, Kly, Kly, der var angivet til et nytter
Operaen i scene, her blev min Datter også angivet for
et andetki baade som Dansmæster, som Operasanger
i sam Sædchen forst synge for i Dansecaut, i hvilken
iby de ham mødte de unge en højt Dans Dancer som
såd man Datter, og Kly, Kly, Kly, tænkte med. Øjeblik
her gjorde hem mygen hylle med sin Dens, gik en
mogen rosende Klæde i Pacifica præs.

De hænde medvirkes 72 Dage i Salonen, g. kæm næst opp 4 Tage
Efter denne ret høye, de Salone var det dog alt at tanko
paa hvem jeg ønskede i det at høre alle Boer af far hvil-
kig et godt sige feie. Harine harig som anstædt han
de næst Budsætmerker i en 7-8 Aar var joest overfor
andet Hænder idet ikke Gerso Blaustoffen havde været et
Teatret, men skulde have tilhørt Krogh end, blaa
for mig angivet hen en Fru Stohr, der færdig lidt
i Danseskolen, sammen med sin Datter som
Ballettmæsterinde. Og far min yderligst at var fri for
det Vældig besluttet jeg mig til sammen med min
Hustru, Datter at tilhørig Sammen i England.
Væn (mogen bestemt færdigt Plan påbøredt en van-

Hijfentj. j. endskildes os, en af de første D. j. i februar, i Denmark
ren drog til Aaloeay. Min Datter hørte jo næst her paa
Fænomen med Gaerne, hvorimod min Hustru ikke havde vist
i Jylland de sidste 20 Aar. Det var nu nærmest altid et opfisi-
ske de gamle Minder, det var jo opv. adskilt, da siden fy brøder
vælt i Jylland, næsten op gennem landet, det splendide
hus der Bred, desværre Spodvælden op, med et Dokket, nogen
den gode Bøge, og fælvsiglenzen af det skænske Kærlighed
for enden af de Salmedagen, og Hulen, hvorpaa man
gik til Højs, for næste Mayen dødej. at være oppe
og modtage det første Indtryk af Jyllands Højt med
Andsiglenzen til Hals, da den kendte ~~dommende~~
Fører op igennem højssædene for efter en times Besiddelse
at stige i land i Aaloeay. Det var nu obigt at gøre
os her et Par D. j. og tog i den Anden dag ind paa Hotel
Kongensgade, hvilket vi efter at have gjort et hertig-
Tairette begav os ind i Byen, det mørke os et
go' ambulans j. se paa Børsen, og paa de gamle Bøgs-
mændes og helgen Tækkelsen i Guldene. Vi spadserede
ind til Skovbukken, hvorpaa vi havde en smuk Udsigt
ind over Byen i Restaurations spejle vi var
frakort j. Bræk var Køppe, det var her dog ligst
noe rigt selv, vi havde det virkelig rigtig hyggeligt
Van Plan var at tog til Søly for i Fører Almues
at endtale os i den gamle Skovridsbygning, da
vi havde opbaadt os en halv anden dag i Aaloeay

Jeg havde jo alt sin Hustru, Datter belyndet med
at hvilte de kendte have Intervjuer af os se, saa os vi
Aaloeay j. tog med Søjet til Søly. Ankommnen heri blev
vi modtaget af Fører der var Indehaver af Skovridsbygning
derso Pensionats, vi spodvæder det højt. Stykke D. j. blev
os enrigt ved Vorher, vi både ikke jo selve Skovrids-
bygningen men i et Annex der hed Balyleke, da 50
10 Hjemmet fra Høns-gaden, Balyleke 100. Ligned
Søly sta o., emperiet af Skov og høj Bøger, var
Vorher ud, Enke Ælderskab j. da det var saa
tids paa Sommeren, var der ingen Gæster, saa vi
havde det hele for os selv. Vi fik os noget endtak-
kep j. vi hørte det myet hyggeligt her. Vor Mayen
døde kom Bøgen med sin Mayen, Tøkast, Almud,
j. efter spejle vi i selve Skovridsbygningen. Det
var først nu at jeg fik mit rigtig Harts efter min
D. j. Sam i 1900. j. han var alle Betegnelser for et skænske
Husmand komme ejt i Ørsten. Van Egeen havde
vi med j. vi havde ankom i Dommeren du jo er også
mæk, men Spodvælden var ligedes alt omkring
at spodvæ i den lysegrønne Bøgeskov, langt Søly so
var ganske hemmelighed isas da personer er 100 altsvo
Møgner j. opværende j. fremlyder den den ene
skænske Ulrik ejt ved anden. Om Mayen lidt
near jeg godt alle i Sporeen kendt man seide
Føreren at lyte til fuglesangen j. Aars Nielsen.

Myget ha vilt en 8-10 Døgj vor spes of Toreværelse til Selskab
ag 8-2.

(77)

meem Stenens. Sene Købtaesen Poly en njet of det høgge
mørk kon tankes ej, mod den røde klæde, sjældent høres
end 1ste Sal, hvorof mange er meget gamle, men man
gaa' aum Wæren der fæn' aum Poly. Åo har man Udgået
til en gammel Vandmæle, der noer den er i Verkemær
der aumandens malerik i d, men njet of det idyllisk
er dog i en Boed at sa oped Poly eten' hvar Bøfbaconar
Grede hører ud aum obæn Vandelt og hvar eten' bløgge
ej i. Et emellemt de høje Bøker. Hæ tillegts Gudvin
ej sig epe o mørge. Rimer om Dyen. Da vi kæd baet
her en 14 Døges tid mødte jeg en dyg ^{da} Apodæne paa
gaden, 2 rødklæde Dame her med sib Hoandkuglef i
Hoanden og dog skædes se ørmen til var det tek
Bænkstædt aum fænemænde Pufflæs ved Rosalut, der sam
men med ren Vænde tekn Bordi var paa en far.
Fylland, ej næv var maet til Poly far at jæs dem høgge
Pensæde hedens her. Jeg hælti paa dem, da blev jeg
myet glæde red at de mij, da vila' teg end paa
Hotel Harmonieen, men jeg fænla' dem at teg end
paa Skænningæden ej dog fortalte tekn Brænder
at min Kærlig, som var en gammel Øvelshammet
af Marin Brænder, ej min Datter ej jeg baede den var de
ikk suer at aumtaas, jeg føk myet af den Bogag ej
vir Apodæne ud to Skænningæden hvar der paa blæ
indtaguer i Kunekiet, Glæde vor stas do min
Kærlig trof ien' gænde Øvelshammet. Vi havar

(78)

det myet fængjelyg sammen of vi træde mi am høgge mi
de to Dame y mæle dem Poly's Pensæde hedens. Det var mindst
ikk min Melting at tildej, hæl Sammen i Poly, vi vilds gæne
til Østerkær y hæde i den østledning set os i Farhænden
med et Kærlig i Hængej, men da Fein Sloans var myet
hæld blev vi enig om at vent til den kom mere Dame
i Øyst, saa fænlyg blev vi hæn vi var, men de to
Damer havar myen hyst til at komme til Skagen blot for
at Far Døge, vi blev 100 enig om at gæs Fæn med, de to Dame
og min Kærlig teg med løjst, men Datter ej jeg bengtæs var byder
mi teg tidlig fra Poly ej hæde fæst til Østerkærbæn, doggo
videre Stor paa, men Øijn blev soaljus, soaljus 100 sa
vi kom til Hællæk, moatte vi opsig at komme videre
paa byder, so vi var hammet en hærværdi Fein fæs
Teg satte vi os høgget til Røde i en lille Restauration
Hærtid den var en lille Han per drak mi Hoff ej hvilie
os teg Teg kam fra Poly, da vi kænna' hæst at vi
etk hænde Brug far bæltene sendte vi dem Røde til
Poly, da Teg kam af Dameene fra bæltene sendte
sæt os staa' paa Østenden blev de myet farbænnes
men vi kom hælti end til dem, ydækkede dem
Gammelhæzen, vredens Teg vildes mid os a
Skagen til. Øvelshammet destil teg vi end paa et mindes
Hæde, her var gænke fra Gæste soa vi hænde des myet ugenest.
Det var 28 Aar siden jeg hænde veest paa Skagen, den dag var
der jo kein' fængslyg, men næv var det hæde en hæd smuk

By med mange spanske guldmedaljer. Han var mange flotte Butikkene
og en mørke Hattelue, den var godt umodig frem siden
noe Stolen, familiens Anker, Løcker, Rigis, var prægtigt.
Ditler Hages Døckmann hende sloede dem ned hen, han
al hende bygget dem ganske dybt Kunstuafgivin. Da vi komme
spist til middag benyttede vi Østensjødagen til at gos omkring
i Byen og med øre den udmarkede ny Hans Brænderies
gøet Aftenen tilhengte vi paa Brænderiens Huse j. da 10
var 10 gik vi hjem til Hatteluet og gik til Ra.

Den næste Dag komme vi bestemt til at hviske Døckmanns Far,
Greven, tryktaaret, Døckmanns Huse j. Greven Badehotel.

Et førtog denne Tid til Fads var unikt for Dameene, vi komme
da liget en lille Charabang j. da vi havde spist en god Frakast
paa Hatteluet sty i tilvejrs, var begået af et stroendes
Salatinsrøg. Sættes fik fæst til Greven, paa hvilken døde
hjem en farer mange smukke nybyggede Villae som ejer
af fejeerne, der spekuleredes i at det var ud til som
mugarter og det var enigen Saerlig Spekulation; thi det
var jo blevet modeind at tog Sammenspillet paa Skagen
Østensjøenden som vi kom frem til, Bølgerne hører af
enart 100 m ikke anden end Hækholm, Klitter j.
Sand. Kisten hører Børnene med at trods Vægten gen-
nem Sandet, se det gik langtud Fad for Pad, men
enrider noede vi ud til Greven, den 100 ud som
for 28 Åar siden, det var enig visalt Hov skyldede vistendig
ly med Greven j. mødtes og krodes altid fra hinanden.

Højen havde nem før 28 Åar siden sin Samlingsplads
paa den mørke Grus, og en nærmest flot af fælleskabet
op i Januarbet, det var enig Hov, den største del af
Ingenieurs Dameene j. var akademisk til legesystem
Uddannet. Deyssaa kæld i neden til Højs Døckmanns
Far. Døckmann var død 1908 paa Hænleek Senatoren
og med stor Høgtidelighed blev hans Aske ført til Skagen j.
Gammelhus Klisterbo han den stod Ditler ikke for end i Skagen
Klitter hvor han fordeles sammen med sin hustru Venner
det var med dyb Venos jeg læsede denne indreder Plet
hvor han hiede, jeg hende jeg hiede ham godt j. højt den
stør Øglede at arlede sammen med Vi, også var
med ham i hystir høv havde han den yngste blandt de
unge Hans Høgtidsenke rømper, en Høngsund høj
kirketur med et følgjelitt den fæstelser en lyre. Før jeg
forsod Graven plukkede jeg en høj fælt Blomst j. lagde
den paa hans Far. — Vi kæld nu forstyr fys, men
da ejen af Dameene havde høst til at stij, op af de mange
Proprieteter nogen med sel ved nederfra. Vi i Bølgha
tælt sty i af j. her døde vi Høje, dyggs kæld i til
Døckmanns Huse, der var indrettet til et Klisterum, det var
ulige interier at forse i disse Stuer, se alle de masser
af fælleslig. En den var samlet her, var det først
Stuenes Møblerment, Væggen med alle de dygtige
Malerier som han har en stor Del selv havde malet
j. se ham besæt med stor pris fællsat, hans tørnpe Vest.

nem jeg spesialt hændte med jorden. Gav han paa
 Barneo satt i Hammed "Pionieren" og best halve Weng.
 jeg ikke, hans røde fetyg, mange mange andre fag, det
 var interessant at se det, jeg saa jo godt med
 andre fag og de tilfeldige. Skulter og Bodysalter der
 afsløjde kriestet og Beseg. Han var saa mygt at se paa
 han da gikk det mest av det han sermer fai i kunde
 las nies los og komme videre, men aminden kom vi
 etter tilnærmet og korte når tilbuk, til Skejten, vi kom
 ikke hjem til Akershus, og medan vi satte den til
 Akershus blev vi enig om at vise tilbuk, til Salby
 med Tøjet der gikk sammen etter 167. Alle 5 fikk
 vi en baugue farosseker, hvilket ikke var vanlig
 da vi saa ikke var de eneste Pionieren der okkuperte med
 Tøjet, men til Salby gikk kysten og under kysten
 samtidig som han tilbrakte resten av tiden paa Skejten
 tuun. Vi tilengte min nye kyst, D. paa Salbyholmen
 der jeg sovde i et litet rom i Stuehuset og Først Mann
 jeg var begejstret at bliuva værmere i Vogn, saa vi tok
 min storbett paa at bygge opp huset, og komme til Salby
 strup for at komme til at bære, det blei Brønshagen og
 Først Mann sprang i om vi hadde noget imod at de gikk
 med til Hamntrup, det kunne det jo ikke have noget
 imod; thi vi var jo kommet vidomhet redt of det
 samme her i Salby, jeg følte nærmest saa opp til Vogn

hamman
 Pioner

i Pensionatet i Hamntrup og bod han også igjen som at leveren
 mig et Værelse til. Den første Tøjet blei vi saa allt opp fra Salby og
 til med Tøjet til Håøring, ankommer her til hotel Dijwagen
 der gikk til Hamntrup, den gang var der nylig en stor
 delvis, men man mædte brygga Dijwagen, det var
 en stor brygga hvorpaa der kunne være 100 personer, men
 bygde ne haanden skulde vi føre dem til Hamntrup, de skal a
 mokk beseige, saa gikk vi, han børde bygde paa hver
 side af Dijwagen, der hengte der eidmarkets. Det vi skulle
 til at både var over Blodder opptog vi saa vi saa nem
 tid i en Tønne, hødiggen var økt grovgj 100 salengjens
 de 100, men det var altsaue en dobbel tønne at både da 1½
 blei mellom ganske funnede økner, mens østs at
 han sermer kysten varde vi endelig Hamntrup, blev set
 av med Pensionatet hvor vi skulle bo. Det var mygt
 nærmest et straatkast kyst en riktig fiskerhytte, vi
 saa lidt bortanket redt, men 100 kom Vognen en vidomhet
 Tøye paa en riktig Vesthavsfiske, han blei os hystig
 hukommene, og Værelse var ikke stor men godt
 hujget, matbordet og meget grønne, men. Vært
 saade til os, at hvor vi ikke var hukommene av med Tøjet
 skulle vi komme over i Stuehuset, ja en klapp
 klapp det kunne vi ikke trenge til nærmest den lange
 Stuehuset. Stuehuset inneholdt 2 store værelser hvor det

ene van indreder til Spierstue, der kunde wel spise en drikke
20-25 Minuten, det andes van Digrystue hars Tasten keender
ophalede si, Det til høstet var del af Blæser var den gvo i høstet
enely fantes agter Højenet her, var Vortins var en
mygt elskerende Hans men nu skuer det vins si om
hans hund Dame ahhed. Hu var fler Taster, knapf røg,
men Hammurab Bellet Dame Højer Holm, mens Hans, han
moo noerne. Hans var hu ikke n. y. of lang med hund
fader, der doo lejede til. Djin var den plantet noget
træer i hen var Borte o. Stæs hvar vi i jo alt tyg
med han Høje, bestyrlæs de forstyrrelæs Bade, der
var Vennerhat des ligemueum. Linnemanns Hotel.,
Afholdshotellet 100 m. hund stodt en Marie Hammurab
der gavne han fælles os. Bogues Kneel lade dydet med
en Aa hund Breden var bevaret mens Elektro,
Høje, han fænat si mygt smart et Pæd, hvar si trak mi
tilig, efter Robert far i Pa at lave min Avis,
joo en lille hund. Vilende ganske lidenskabet var Vortins
hvorac fæst at hæg i Hølenhøns næs bladen var god
hen fik vi temmelig ofte, Bandegjæs med Blæs., hænlig er
et typisk Vestjydtsk fiskekjæs, det er en ret ejendommelig.
Næs der fændes heroppe, næstypen er hen mygt
Klæs, men hu fænas agro lang Hænret noget mygt Ban
her hund bestandens er en Blæsning, of hen o. Gæs, din
Blæsner har enkelte Stæs en Højs af et Per Hændelse Bod
Strandhusden er ganske fastvindt, i en begrundelse derfor

(87)

stuk at bade, hænret stykkes min Næn i høje Gæd
to mi kom end i ferium ven her et mygt Bædelin, hænlig
var jo gvo blevet et monsont Bædelid. Det var en længelse
at spodde her, der var mange smukke tæs men hund fare
top si. Bygdeune hænde vi næsten ingen Brug for. Da det færd
var tænen fra hvar vi bader, j. tu Hænret mygt smuk var
man zik langs etæn der næsce si i de utrolige
Bædelinen for enelys at føle ud i Hænret, gvo lidens
af hæn hænde der si mygt Strandhusken, hvor gvo
pæs tæppen enkelte fisker hænde den hænret gvo
mygt smart Hølenhøns hænde hælt Greind her
j. oppot fikss Hammurab som de bengtude i ferium
hændt dem var den bekjente Violinist Riddershælle,
der var gift med min Hammurab tænket hemes Datter
de var nemlig hæn hændt børn, den hængt mi
mygt Gangz i de hænde des mygt myggely. Hans
man endelig næs Hænret blæs man engangt ud plæs
si, at se den mygt Strandhusken, Hænret hæn Høje
hænsped med ældamænds Spektakel. Men hundes gvo
fæst, mygt dygti tæs langs Strandens, j. det var dygti at
gæd på den faste Strandhænde, her spodde den man gæne
ud til Rübyen Kneide, det var sjældent man hændes
hæmme langue, da Strandhænde hæn var ganske smal
o. Hænret vistandet, steg op med de høje Herhænker
noget man ikke hæmme hæmme lidensom. Hjeldeus var
den en tæs sam si syns ven den estermonda, det var

noar man gikk oppo p... Lappene op de høje Banken, 100 Hau^s
dykt nede til den ene Side, til den anden Side end den hændet
hvor enen hande en grøn fjeld. Udsigt. Vegetationen her oppo
var nærmest Gras, enkelte Steen var fældet, men stor
dejlig frødig Hænmarkes. Noar man sydende kom oppo gikk
Turen gennem til Rætiges Typ, til en lille Høje der hed
Mærum, tilhøyrer Rosendal men låst lange ind i hændet
og her gikk det ad en male Steen mellem Tonnelækket og
Lyng spækkende med dejlig Græs og hær. Kogebt Græs
og drenede Båndet, endes, hørte og her drikkeboden op i Hændet.

Pensionatet hvor vi boede var den næste førtid opføjet, af ny Porta
var kommet to næste Familiens en Dicktas Westlars med Hænmark
og Fænnes, 1 Datter, en Dausop Gæn med fire alle fra
Christiania. Det var ikke godt man D. g. f. de to Familier
og vi fandt hinanden, det ville sig at være ganske udvortskede
Mennesker, de var stort passionerede for at både og vi blev
en hel Hænmark der hørte D. vendende til Hæn, Hæn Hæn og
hans Hæn sluttede sig også til os 100 m. var en halv Præs
Stykken der var sammenhæn D. og vi havde des foran
delt massant og genyddeligt vi var ved Strandens fakto 1-
5 m. m. D. til Brænderen, Bædi var ikke bedende saa da
fælte dem låst teknisk, vi var hjem af at de ikke kom
de top. Det i var Badegæsterne, men det var der næst ikke
noget at stille op med. Dicktas Westlars Datter, Fænne
høi hørte var i samme Alder som var Fæderen, og de to
unge Piger blev snart rigtig gode Venner, Fænne var

at han varke Gutten i 15-16 Aar Aldeun. Det kan noth være
at de kraftig Bode styrkede os, vi brugte os en veldig Agtitet
noar vi kom hjem, blev børkede i den løvagtige Spenstis
og Hænen blev dermed af noget knikk jyskis "Gavning"
vijs var den altid en meentlig Stemning over Bædet, men
hvor var den dog næmt i den Spenstis tids det at alle
Vinduer var ablene var vi ligede og knokler og Vænde
nærmest Dicktas Westlars der var en Mand der var 100
250 kg. Stemningen gik med fastslig Adgivelsen, "Nej,
far Westlars, Nej, Far Westlars hørde som Regel etaperet dem om
me høi Hæn fik hørde fik dem en Bridge, de Unge
spillede Boccia, men om Aftenen var den almindelig
Vafsat ud til de høje Brænder farat se Salen og ned
i Hæn. Det var jo det hele toget noget fastlig D. og vi til
brugte her oppo. Og dette mente hør skæder D. ikke jo
afuden en almindelig Begivenhed, der var alle Bædgæsterne i en
rent Stemning. En D. midt i Bædetiden lød pludselig
det Roab, der er en Mand ved et drukken. Det var den
rodvandig Hænmark, Manden der var i højfar stod på
sin Svæmmefordighed, var svammet ud, sto mellem
2, 3 dei Reale hvor han ikke hørte, han hørte han
far at samle Hæn til Svæmmestien tilhøj, men da den
den D. gik noget mere Balges tæmde de amkej
med Hæn, han fik Hænne, druknede lejgas ejnem
og Bædgæsterne, man gjorde alle mitj Dylkningssøj
men følgoret Manden var død. En halvogn med Hæn

lyde man hem hij, daphne det tot med et lige af fægt og
hjem fastværet hæder hvilket han hij gennem Hellebæk og
til Sognesjædens Øord hvor det fastværet blev kommet. —
Det gik jo nylønge før den typiske stemning havde fortjent
sig. — Tid Brænde og Bodø havde nu fået mælt af Vestfladen, og
var rejst til andre Steder i Njælland. Først os selv endelig den
en Begravelse der ikke socialist hukstede var tanken, men
Datter, der som før aftenet havde været i Stockholm, same
først nu Bræn fra Helsingør om hin var vild; til at
lade sig engageret til Aftaleataret som Soladammens og
Ballotinens, men hav hende 300 finnes Mark om
Maanedene, her tog sig afføn af kongsværdene med teater
agenten som føste famnen på Danskøien. Det kunne
jeg var meget interesserant for Guðrun at prøve sin kof-
ter, og jeg var hellighed i trivne om at hin ikke skulle
kunne prætage sig Hillingers, men 300 Mark, hvoraf hun
også skulde bræde sig med Kastumer, Paraplyer, Stasinger
og ske var farligt, og skar til agenten at tænder 500
Mark om Maanedene ville vi ikke enten prøve
tilskudet. Ansigtsmedlet skulle tilhøre til September
og nu var nu i Plejneugen af Guðrun. Vi ventede ganske solig
prøvhuandens Resultatet vidst blivit. — Paa Bændemans
Huse var der også fuldt op af Foster og nylønge dem
satte sig i Spidsen først at angrave en Kaminespist, der
dels skulle afhældes i Hellebæk Huse dels paa en stas-
eng i Norheden af Hauet. Indleydelsen gik udnat

fægt og
afhældelse

ti de anden Hellebæk, Personaler og Sejlutningerne blev
stan. Den fastværet aften samleder alle Deltagere i Hellebæk
Huse der var festlig oplyst med hvidt bælte, med et langt
Bord sammensat Alcænhus, Vienske og der blev synget
Fodboldsange og høst væren, dogsoa bød vi op, vi
fik alle fælles bænk og nu gik vi alle i Præsteban
med en færge; Spidsen der spiles Harmonikaen ud til
køjen og her gik Damerne til den lyse klæder. Dette
være afondel farfærdningen blev holdt i Hellebæk ud paa
Danskøden og der blev konsumert en blåse i hælet af
Natten. Om Sandøgen var der almindelig Valgast til hæn-
stripp, Først kom fra Hjærring og Bændene fra de ombyggede
gaarde alle i den Vogn og det var mæromt at se den
Masse af Hjærringers, der var endtstående i den store Hæ-
mændsgaard, de skulde alle nu, se paa Hauet og
paa Bædelinet. Vi var nu i skifte bloxes og prø-
den lidt pljeser Hauet at virinde og da neds Vandmand
saa var det en Sandø hvar der var en Masse Mænd
paa stranden, vi bærede nem vedvarende, men da var
en stor neds Vandmand der striffede min ekun, jeg
to ejen vidur statis over, men da jeg kom op af
Vandet og skulde til at klæde mig paa, fik jeg saa
forsærligt hændernester, der fuldstændig rammede min
Nedkrop, det var med den stærke Besvær at jeg
fik klædt mig paa, da jeg skulde rejse mig kendte
jeg ikke paa Bæne jeg hænde de mest van-

vittig. Samster 100 Overlopp Grön op en af Wistaw Par
men moatte tog mij under Amstene o. lede mij bym
poo Vijn langs Aaen var der masser af Menschen
in skader plæs, de soa alle poa mij med middi-
dende Brekki. Sy hende alled grønne Builler poa
for at beskytte grynen far Salen, dem hende jeg opaa
poa i Dy, seo passerede vi et Par grøne Båndar
folk, de vendte dem om og soa efter os og se
hogde "Honan, Ao Klem Gauß hordet er færgely"
men er ja lam." Ja! vidrood blænde. Og soa en
man opaa blind." Det lød nu hæmmet at sig
trods minn Lonester ebd hænde bare mij forhætter
hægt om lange fik de mij bym o. hægt Hilsengs
men jeg led al fayrdebyt Lonester ebd hænde
Overlopp Grön vundet ejli mij, men han stad
ganske ufaastevende over for dette tilfælde kom
hen aldrig haade opstut før, men s. ej hænde
hædet et Par Seine faste Lonestere ej o. ej
var etter park. — Du en frigtige i Tidsskriften fra
vort Øphæs i høstnæt der forsat ebd stod stock i Fæl, men
en 8-10 Døgtidslige, ligiam at vi blot ikke var i høstnæt
i Augvært da vi skeede bym for at højtidebyt haade vort
Sælværing som forsat stod den 5 døgtid, noo m. a. de
fatal Vorndomme haave optoedat tidej ens de pleyer.
Vi biid op fra høstnæt amkuin den 25 Fæl o. van Væren
flakken amkuin Døgnen der bæred haas os til Høring

o. med mange gode gække o. poa Genug i Hælenhaun vilken
vi ad Høring te. En ting moo opaa bemærkes Dichter Wistaw
var hørsende i Hælenhaun han var Dichter far Banatjen
Bampeniet, Banatjen var et mørkstykke Møde nem
hæde en mægtig Uldvæder. Deraf hænde famulus Wistaw
paa poa Genug i Hælenhaun, — Fra Høring tog vi nu
Tog til Næs Lundby, her tog vi end poa Hællest, o. cyklaal
hos hæst Par Bræ. Hællest haas lyng Santanenæn den fæl
over hæmfælden. Vat det juist var i ae Døge det stavfæld.
Da
nuj Markt skæde afbrædes, var det entenent at se
de hændede, atter hændede of proglig fælde Hæle o.
Hæst den græsrende Bræn, ligiam et Ulls o. flæm
hæng blev ført til Hæderup o. Proprietæs, handelant
i den fælbelig Hæltjen befærdede poa Bræn i tænidsvis
det var nem om men hænde tonke si Specien poa
Lan Bræ. Vi syddede ofte over Bræn til Hælt
o. her var vi vidi poa en Handelants udstilling, hænken
var en Haare Blænnekæn samlede, nærmest handleuue
det var manant at dem god amkuin, med dem
Piles i Blænken o. se poa et udstilledes Poa ligeliden
mæde det os at se endenfas i Benorthing tellane
hænde var en Almagæse af Salat, o. hvor
Blænken red med lange Bænde o. fik dem Skæppenius
medens de gæt hænden Blænken, poa tænketnæn der
hænde ejæt med hinanden. Blænken de mange udstilledes
Tøj var den rælt nyle fikke loppenæs Tøj, hældet

91
"Tæmmer, som vakte min Datters Fremmedramber, dines Vogn
var hengt til to Personer, de var smukt udstyret med
pænster. Soder nogle var af vad lakeret iøv ende af kyst
Møhannitid, vi moatte gøre et hår i dem, og det var
Guden's friske at hænde for seadan en, da komme ~~gode~~
de, jeg lavede et jy skæde tank om det, saa hænde
vi jo se hvordan det vilde gæ. — Vi moatte nu se
at komme hjem igen til Holmenhaugen, med mange
gode blinder tog vi med Damperen til Holmenhaugen, en
je am at vi havde tilløft en dejlig Sammen. —

† 25 dør havde vi bortanledig baet paa Gammelholm, men
det var min Hæltur friske at føren modtænke højtid med
Baderummet, vi fandt en roden paa Petersen. Højt over 3 ft
vi hænde tydelig højden i Besiddelsen til Agnes Flytzbyg og
vi var meget glade for Farandueren, i denne højhed skiede
vi altså holdt voxt Salvhævellyg. Stak da du kom hjem
mød mig i Brøn fra objekten angaaende Ansgementet til
Kelsing saer. Duftstuen fra Appalatiet gik end paa vor
Betegnelse, vi drogtes nu alle 3 mæs, dagen og da min
Datter havde hørt os at præcis sind Hæltur venderne
hun Hæntschlen med Appalatiet. Ansgementet skulde
tilhøres i Midten af August, saa det kan ikke være at
der blev truet med at førlængt i Døden afflyzten skulde
finde sted den 10 døgn, men i god Salvhævellygskæde
de vi have overtoet, vi var skæt tilhøjlig under dinne
Forhold at gøre det over det, men paa den anden side

92
siges vi det var sindlig om Dagen speciaal ja også
hun. Vi fik d. også indlæst til festen, vi havde
en smuk D. g. masser af Gæs, Blomster, Salvgam
men sendtes den til voxt Hein. Vi festen den aftenen
den 5te døgn, vi blev følgende dag afspillet. (Bilag 9.)

Alt en dybde ig. net om af jy Guden godt afslørt
Kelsingjau, at lade hænde tog alle deres vider vi ikke
det hæn do. Bestemmelser at min Hæltur skiede følg
hænde derop, og noer hæn saa hænde høft Niemi, vor
kunnet tætte deroppe vider min Hæltur komme hjem
igen. Det var med lidt blandede følelser den D. jy følgte
dem til Damperen derig p. frihænen og mange vor min
Rød til min hæn Datter der nu skæde indtog en
relativt stille. Med alle mine hænde frukter og der
jy fandt til min Hæltur, Datter og jeg stod paa plateauet
og viste med mit kommentalede til det næste døgn
h. int. vor læremælet. — I næste døgn af øjentid fik
vestre af Glædeens hænde paa et
kombasalen, Blomsterkæde
også Glæde et usæd, thi
var, efter de mange Skræppen

SMAA
modtages Ha
Trollesgade 3, Mæzz.
Emelie givs hele Daggen a Kr.

Selskabslokaler.
Lørdag den 16. Januar og Tordag
Sammen med andre af D-R's
NB. Fri Garderobe.
Obs. Elever, der imdmelder sig s
For Elever, der har deltaget i C

91

"Tämmer" sam vakte min Datter Dymarkskonst, disse Vigns
var huynt til Yo Nederen, de var smukt udtrykt med
præcise Soder nys var of sad lakenet iit ender af bygk
Makkerne, vi moatte gøre at høre i dem, og det var
Gudens frue at kejde joo se dan en, de kostede 400
kr., jeg lavede at jeg skulle tanke over det, saa kejde
vi jo se hvordan det ville gaa. — Vi moatte nu se
at komme hjem igen til Holmenhaugen og med mange
gode blinder tog vi med Damperen til Holmenhaugen, eni
je am at vi havde tilbragt en dejlig sommer. —

Det var høst 25 år havde vi bestyrt baet joo Gammelholm, men
det var min Hørstue frue at ja en moderne bygning med
Baduerne, vi fandt en roden joo Petersen. Pris 300
vi hænde tog lykken i Besiddelse til Agri Flytter, og
vi var meget glade for Farandungen, i denne bygning skiede
vi altsaa hadde voxt fuldbrædder. Stake da vi kom hjem
med joo vi Brav fra objekten anseende Assessment. Et
Kelsingfaer. Dækningen var
Betrækkelser, vi drogde ne
Datter hænde hys til et,
hun hantikken med et
tilbodes i Midten af et
der blev truet med et
først Etod den 10 dage sen
da vi havde overtoet, vi
farhadt at gøre det om

Bog, 10

Hoppen Wækkens Kjøb.
Køb og Indlydelse til Salenbrædder
afkrenet.

Dantae nærmere at vi for 25 år
så i Købbygningen, der gøgtes op
for dem da de kom hjem van Prinsesgade

(92)

igen vi det var endelig om Dagen skulle jaa spælt
hen. Vi fik joo også endnu et til festen, vi hænde
en smuk Dijs og masser af Gaar, Blomster og Salgsm.
men sendte den til voxt Hørn. Ved festen altsaa
den 60 Års, vi blev følgende Lang aftenet. (Billej 9.)

Altid dygede vi net om af joo Glæder jaa afslutte til
Kelsingfaer, at lade hænde tog alle deres vilde vi ikke
det hæn do Bestemmelser at min Hørstue skulle følge
hænde derop, og noer hørn saa hænde højt Niemi og vor
kommes tickette deroppe vidar min Hørstue komme hjem
igen. Det var med lidt blændende følelse den Dijs jeg følte
dem til Damperen da jeg joo fik haaren og mange andre min
Rood til min hæn Datter der nu skulle indtjeg en
relatandy Stælling. Med alle min hænde gører jeg
jeg fandt til min Hørstue, Datter, joo Etod præstebol
jeg ejede med mit Rammentaalod til det sidste Glæd
og Glædel var farværelse. — Præstinen og Agurjek
jeg Brav fra Kelsingfaer, sam med resten af Glæder hænde gjæld
stæmmende hylke og jæs man, fænkællers og Blomsterkain
Det var my stætligere en stor Glæde at usæn, thi
hun fastgørte at godt hæt Modbor, efter de mange Skræppen
hun hænde højt. —